

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. kwietnia 2020 r.

Egz. nr .....

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 4/I/20

w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 poz. 646 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 t.j.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko XXXXXXXXXXXXXXX. przedstawione we wniosku z dnia 24 marca 2020 r. (data wpływu do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 26 marca 2020 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 t.j.) **jest prawidłowe.**

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 24 marca 2020 r. (data wpływu do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 26 marca 2020 r.) XXXXXXXXXXXXXXX - zwana dalej „Wnioskodawcą, Spółką”, zwróciła się o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 t.j.).

Pismem nr XXXXXXXXXXXXXXX z dnia 26 marca 2020 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia braku formalnego poprzez wniesienie opłaty za wniosek w wysokości 40 zł w terminie 7 dni liczonym od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

W dniu 1 kwietnia 2020 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem „Opłata za wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach XXXXXXXXXXXXXXX”.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan przyszły:

Spółka jest największym i najszybciej rozwijającym się polskim terminalem kontenerowym oraz jedynym terminalem głębokowodnym w rejonie Morza Bałtyckiego, obsługującym polski import, eksport, tranzyt oraz tranzyt morski.

Wychodząc naprzeciw potrzebom statków pełnomorskich i oceanicznych w zakresie nabycia ciężkiego oleju (paliwa o wyższej zawartości siarki), Wnioskodawca rozważa rozszerzenie zakresu działalności poprzez handel paliwem żeglugowym oraz zamierza umożliwić swoim kontrahentom nabywanie paliwa do napędu statków bez konieczności zawijania do innych portów, głównie w Rosji.

Mając jednak na uwadze ograniczone zasoby paliwa żeglugowego w Unii Europejskiej, Spółka dostarczałaby paliwa żeglugowe spoza UE – głównie z Rosji – bunkierkami bezpośrednio na statki bez konieczności cumowania bunkierek do nabrzeży w polskich portach, jak również bez konieczności wyładunku czy przeładunku w Polsce.

Przedmiotowe paliwo objęte będzie procedurą czasowego składowania w rozumieniu Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego Unijny Kodeks Celny. Wnioskodawca dokona dostawy paliw żeglugowych bezpośrednio na pokład statku jako jego zapas. Następnie paliwo

znajdujące się na statku zostanie przez armatora wywiezione poza obszar celny UE. Przedmiotowe paliwa w żadnym momencie – ani w przypadku nabycia z Rosji, jak i podczas dostarczenia paliw na statek – nie zostaną dopuszczone na terytorium Polski do obrotu oraz nie powstanie wobec nich dług celny. Opisana operacja odbywać się będzie w sposób uzgodniony i pod nadzorem Służby Celno-Skarbowej.

W związku z opisanym powyżej zdarzeniem przyszłym Wnioskodawca wskazał następujące zagadnienie prawne będące przedmiotem wniosku:

W tak zakreślonym opisie zdarzenia przyszłego Spółka wnosi o udzielenie pisemnej interpretacji czy Wnioskodawca jest handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach, a tym samym czy jest zobowiązany do uiszczenia opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b ust. 1 i ust. 2 ustawy o zapasach?

Stanowisko Spółki wraz z uzasadnieniem

Wnioskodawca przedstawiając swoje stanowisko przywołuje treść art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, zgodnie z którym koszt tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Spółka w swoim stanowisku wskazuje definicję producenta, zawartą w art. 2 pkt. 18 ustawy o zapasach, podkreślając jednocześnie, iż ze względu na działalność Spółki, Wnioskodawca nim nie jest.

Zdaniem Wnioskodawcy w przedstawionym zdarzeniu przyszłym Spółka nie jest również handlowcem w rozumieniu art. 2 pkt 19 lit. a) ustawy o zapasach. Nie dokonuje bowiem przywozu paliw w rozumieniu ustawy o zapasach i tym samym nie jest zobowiązana do uiszczania opłaty zapasowej.

W dalszej części swojego stanowiska Wnioskodawca przywołuje definicję przywozu zgodnie z ustawą o zapasach (art. 2 ust. 14) oraz definicję importu określoną w ustawie o zapasach (art. 2 ust. 12) i zgodnie z odesłaniem do definicji zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku akcyzowym.

Wnioskodawca przytaczając powyższe regulacje prawne wskazuje, iż paliwa żeglugowe objęte zostaną czasowym składowaniem, a następnie zostaną przez kontrahenta Spółki tj. armatora statku wyprowadzone poza obszar celny, w związku z czym nie powstanie w Polsce dług celny.

Oznacza to, w ocenie Wnioskodawcy, iż Spółka nabywając paliwo żeglugowe z Rosji nie dokona importu w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym, a tym samym nie dokona przywozu w rozumieniu ustawy o zapasach. Konsekwentnie

w tak opisanym zdarzeniu przyszłym Wnioskodawca nie jest objęty obowiązkiem uiszczenia opłaty zapasowej, gdyż nie jest handlowcem.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 t.j.). organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Przepis art. 2 pkt 19 lit. a) ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Przywóz realizowany jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i rozumiany jest

jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Zgodnie z definicją legalną, określoną w ustawie o zapasach, przywozem jest import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Z kolei importem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym jest między innymi przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:

- jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostaną objęte procedurą specjalną: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, a także nie zostaną objęte czasowym składowaniem,

- jeżeli zostało zakończone czasowe składowanie tych wyrobów lub została zamknięta procedura specjalna: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, którą wyroby te były objęte i powstał dług celny.

Zatem importu w rozumieniu ustawy o zapasach nie stanowi samo fizyczne przemieszczenie paliwa z terytorium państwa trzeciego do składu celnego znajdującego się na terytorium Polski. Niezbędne jest bowiem dopuszczenie paliwa do obrotu w rozumieniu przepisów celnych. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku akcyzowym wynika, że tak długo jak wyroby akcyzowe będą objęte zawieszającą procedurą celną i nie zostaną dopuszczone do obrotu w rozumieniu przepisów celnych, nie można mówić, iż były one przedmiotem importu.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty nie są paliwa, lecz działalność w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Opłata zapasowa obciąża jedynie podmioty, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub

produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, a jej wysokość zależy od zakresu tej działalności.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstryuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

We wniosku o udzielenie Spółce interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca wskazał, iż będzie dokonywał nabycia ciężkiego oleju z Rosji, a następnie dokonywał jego dostarczenia bezpośrednio z bunkiernki na pokład statku kontrahenta jako jego zapas. Paliwo to do czasu jego dostarczenia na statek armatora i wywiezienia poza obszar celny UE przez armatora objęte będzie czasowym składowaniem. W opisanym zdarzeniu przyszłym nie dojdzie do dopuszczenia do wolnego obrotu oraz do powstania długu celnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a więc Wnioskodawca nie dokona importu w myśl przepisów ustawy o podatku akcyzowym i tym samym Wnioskodawca nie dokona przywozu paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Odnosząc powyższe rozważania prawne do opisanego zagadnienia przyszłego Prezes Agencji Rezerw Materiałowych uznaje, iż Wnioskodawca w ramach swojej planowanej działalności handlowej paliwem żegludowym nie będzie handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach i tym samym nie będzie ciążył na nim obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do ministra właściwego do spraw energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw

Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

.....

Wykonano w 3 egz.
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. Nr 2 – BPI;
Egz. Nr 3 – aa.